

ELHUNYT HERVAY FERENC LEVENTE O.CIST.

Elhunyt Hervay Ferenc Levente ciszterci rendi szerzetes életének 98., szerzetességének 78., áldozópapságának 72. évében, február 8-án a zirci monostor idősotthonában.

A fiatalabbak találkozhattak Hervay Ferenc Levente atyával, a Zirci Apátság Újkönyvtárának vezetőjével az EKE-konferenciánkon, amint kilencvenen túl is példamutató frissességgel követte az egyházi könyvtárakban zajló változásokat. Az idősebbek pedig őrizhetik magukban azt a képet is, ahogyan az OSZK-ban először még a Múzeum körúton, majd a Várban dolgozott az RMNy-csoportban.

Az egyházi könyvtárosok búcsúznak kollégájuktól és fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva osztoznak a Zirci Ciszterci Apátságban élő rendtársainak gyászában.

Hubert Gabriella

EKE elnök

A MAGYAR KURIR MEGEMLÉKEZÉSE

Először ő tette meg, amit tanított, hogy minket követőit megtaníthasson arra, amit maga tett. (Szent Előd apát)

Hervay Ferenc Levente 1919. január 7-én született Pozsonyban. Elemi iskoláit Debrecenben kezdte 1926-ban, majd Pécssett folytatta. A nyolc gimnáziumi osztályt Pécssett végezte a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumában 1929 és 1937 között. Érettségi előtt határozta el, hogy jelentkez a ciszterci rendbe, melynek 1937. augusztus 29-én lett tagja. Érettségi után 1937-től 1940-ig Zircen a rend Szent Bernát Hittudományi Főiskoláján hallgatott teológiát, 1940-től a Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészeti karán földrajz–történelem szakon folytatta tanulmányait, és középiskolai tanári oklevelet szerzett. Ünnepléses örökfogadalmát 1944. január 4-én tette le.

Pappá Mindszenty József veszprémi püspök szentelte 1944. május 16-án, Zircen. 1944 szeptemberében Budapesten a Trefort utcai mintagimnáziumban kezdte meg gyakorló tanári évét, de 1944 végén a front közeledtével az iskolákat bezárták, ezért előjárói engedélyével Zircre utazott. Ott először segédlelkész, majd segéd novíciusmester, utána házgondnok, jószágfelügyelő, erdészeti felügyelő lett. 1946-ban Endrédi Vendel apát Egerbe helyezte, ahol az általános

iskolában és a rend gimnáziumában tanított. Több tevékenységet végzett: osztályfőnök volt, a diákotthont vezette és a cserkészletbe is bekapcsolódott. 1946-tól 1952-ig az egri Szent Bernát-plébánia lelkésze volt.

A szerzetesházak feloszlátása után, 1953-tól 1955-ig erdőgazdasági segédmunkás volt. 1955–1959 között magántanítványoknak adott nyelvvórákat. 1959-ben ismét segédmunkás lett a Nyugatbükki Állami Erdőgazdaság-

ban, Bélapátfalván, majd rövid ideig a Nagyal- földi Kőolajtermelő Vállalatnál dolgozott.

1959–60-ban könyvtáros volt az Egri Főegyházmegyei Könyvtárban. 1960–61-ben a Miskolc-hámar-lillafüredi Erdőgazdasági Vállalatnál először tehergépkocsi-kísérőként, majd raktárosként dolgozott. Ebben az időszakban is foglalkozott az ifjúsággal, de nem hivatalosan, ezért illegális hitoktatás miatt 1961. február 6-án letartóztatták, és négy és fél évnyi börtönre ítélték.

Szabadságvesztését Márianosztrán és a kőbányai gyűjtőfogházban töltötte számos paptársával együtt. 1963-ban szabadult amnesztiával.

Mezey László segítségével került 1963-ban a Magyar Tudományos Akadémiához, munkája keretében az Országos Széchényi Könyvtárban a régi magyar nyomtatványok kutatásán dolgozott, Borsa Gedeon, Holl Béla, Käfer István